

A Sárga Király

2011 január 03. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

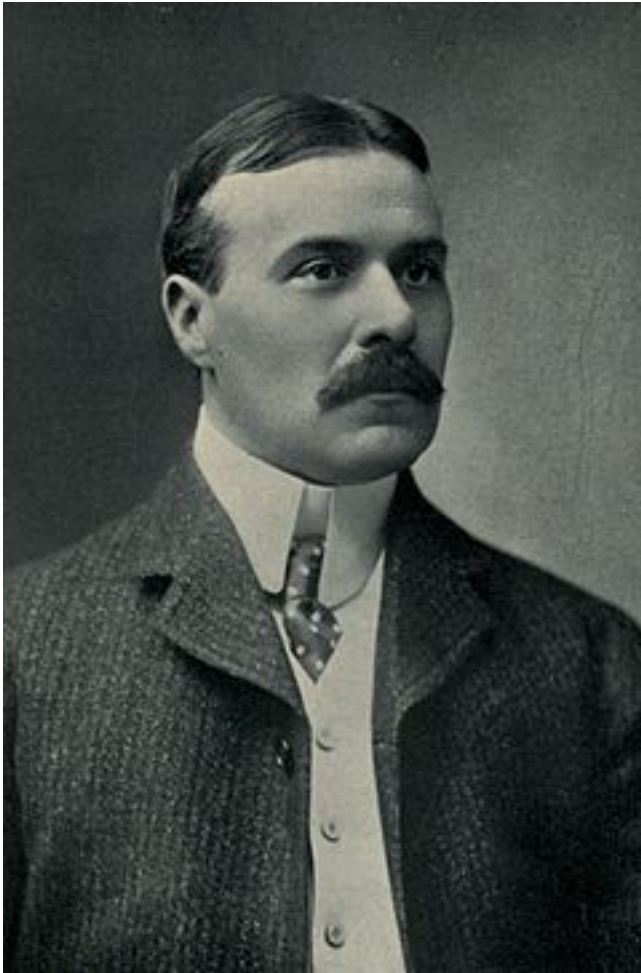
Mérték

Robert William Chambers novelláskötete csupán néhány napja került a birtokomba, s ezen fölbuzdulva mohón vettem bele magam a természetfeletti irodalom egyik kevésbé ismert képviselőjének műveibe. Kezdeti lelkesedésem azonban hamar alábbhagyott.

A *Sárga Király* ugyanis több ponton nem volt képes hozni az általam elvárt színvonalat, pedig megfogadtam, hogy

nem fogom a rémtörténetek nagyágyúihoz hasonlítani egyetlen sorát sem. De kezdjük inkább a legelején. A könyv a Tuan Kiadó gondozásában jelent meg, s mostanra eltűnt a nagyobb könyvházak polcairól. Nekem az Andrássy úton lévő, A Könyvesbolt nevű helyen sikerült beszereznem, igen baráti áron, 50% kedvezménnyel. Egyébként a Kodály Köröndön található üzletben még számos egyéb kiadvány is hasonlóan zsebpénzbarát összegért kapható, így aki egy régebbi, de még nem antikvár kötetet szeretne beszerezni, érdemes itt körülnéznie. <http://www.akonyvesbolt.com>

A *Sárga Király*ban összesen kilenc novella található. S bár nagyon szerettem volna, ha a művek önmagukban is értelmezhetőnek bizonyulnak, ám a könyv kiolvasása után szinte lehetetlennek tűnik, hogy ne más írók munkáit alapul véve alkossak véleményt a szövegekről.

Ha műfajilag akarjuk besorolni a történeteket, találhatunk köztük gótikus horrort, tudományos-fantasztikumot, fantasyt, s mindezeket körülengi egyfajta groteszk látásmód és értelmezés. Szigorúan véve Chambers novelláiban egy Ambrose Bierce - H. P. Lovecraft egyveleggel van dolgunk, amelyben megtalálhatóak mindkét, fentebb nevezett szerző stílusának jellegzetességei. Ezeket összegyűrve azonban nem mindig azt kapjuk, amit várunk, sajnos a rosszabbik értelemben.

Viszont az is igaz, hogy olykor teljesen magával ragadja az olvasót a történet, s életre kelnek a helyszínek, a cselekmény és a karakterek. Ilyen novella a *Holdvarázsló* és a zárófelvonásnak számító *Sárga Jel*, amelyek az első betű az utolsóig "működnek", elvarázsolják az olvasót, és fellebbentik azt a bizonyos fátylat egy ismeretlen és rettenetes világról, amely ott rejtőzik körülöttünk, mégis titokban marad a szem előtt.

A szövegek narrátorai jellemzően az érintetlen vadont járva találkoznak a természetfeletti különböző megnyilvánulásaival, és ezeket az embertől távoli, ismeretlen tájakat Chambers olyan kellemesen érzékletesen tudja visszaadni az olvasóknak, mintha Fekete István egyik leírását olvasnám a *Tüskevár*ban. A feszültség adagolása viszont olykor meg-megakad, s gyakran azon vettem észre magam, hogy sokkal szívesebben olvasnám tovább a hangulatos jellemzéseket a vidékről, mint azt, hogy valami csúnya, lidérces lény váratlanul megzavarja a szereplők barangolását.

A novellák többsége rövid és tömör, a szerző a realizmus jellegzetes stílusjegyeit követve viszi végig a cselekményt. A narrátor többnyire egyes szám, első személyben szól hozzánk, amely kellőképpen megalapozza a

hangulatot. A felbukkanó rejtélyekre nincs magyarázat, nincs konklúzió, nincs megnyugtató végkifejlet.

A karakterek találkozásai az ismeretlennel nem végződnek, nem is végződhetnek jól. Minden együtt van a kellemes horror-történetek elengedhetetlen kellékeiből. És mégsem éreztem azt, hogy jól működne Chambers szövegeiben a tökéletes recept. Valami hiányzik belőlük. Talán Bierce fanyar, embergyűlölő, kegyetlenül valóságos humora. Esetleg Lovecraft mesterien felépített, megtervezett és kivitelezett cselekményeinek zökkenőmentes sodrása. Chambers novellái az arany középutat járják, amely ebben az esetben nem mindig tudja kielégíteni az olvasók igényeit.

És mindezekén túl a könyv mégis jó. Kicsit kevesebb, mint amire számítottam, és sokkalta rövidebb, mint ami elégséges lenne. Aki kedveli a műfajt, aki Bierce, Poe, Lovecraft rajongója, annak szinte kötelező darab, de érdemes némi fenntartással kezelni a novellákat.

Kiegészítés: A könyv ajánlójában szereplő megjegyzés, miszerint Lovecraft Chambers műveiből is vett át bizonyos elemeket, hízelgés és jól hangzik, s itt javarészt a Sárga Király karakterére gondolnak. Ám azt sem szabad elfelejteni, hogy Hastur eredetileg Bierce két novellája, az *Egy férfi Carcosából* (An Inhabitant of Carcosa), és a *Haita, a pásztor* (Haita the Shepherd) sorai közt bukkant fel először.

Sztakó Balázs

Szerző a Flag Polgári Műhely tagja

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló

